

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 30. června 2021 **odvolání obžalovaného M [REDAKCE] S [REDAKCE]** narozeného [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] adresa pro účely doručování [REDAKCE] podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 2 T 70/2020, ze dne 15. 4. 2021 a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 15. 4. 2021 byl M [REDAKCE] S [REDAKCE] uznán vinným za I zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku, pod bodem II zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a pod bodem III přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a byl odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let. Podle § 81 odst. 1 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let a nad obžalovaným byl stanoven dohled. Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. d), e), f) tr. zákoníku bylo obžalovanému stanoveno přiměřené omezení a povinnost spočívající v podrobení se vhodným programům psychologického poradenství, ve zdržení se osobního a elektronického styku s poškozenou R [REDAKCE] D [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a zdržení se neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů této osoby.
2. Podle skutkových zjištění soudu I. stupně obžalovaný:

I. v přesněji blíže nezjištěné době po červenci 2018 v době okolo 15.30 hodin v [REDAKCE] [REDAKCE] v bytě v době, kdy byl s poškozenou R [REDAKCE] D [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v partnerském vztahu a byl si vědom toho, že je jí [REDAKCE] po předchozím slovním i fyzickém konfliktu v době, kdy ležel na posteli a poškozená u něho seděla, se z postele zvedl do sedu, poškozenou políbil, a poté prudce povalil na postel tak, že se ocitl nad ní, začal poškozenou líbat na ústa a krk, a přestože mu říkala, že to nechce, opakovala slovo „ne“ s tím, ať jde pryč, a obžalovaného kopala a strkala do něho, využil váhové a silové převahy nad poškozenou, klekl si vedle ní na postel a sundal jí tepláky, na opakovaně vyjádřený nesouhlas poškozené nereagoval, vsunul svůj ztopořený penis do pochvy poškozené ležící na zádech a vykonal na ni vaginální soulož, přičemž poškozenou dále ponižil i tím, že se po styku do poškozené vymočil.

II. v blíže nezjištěné době po spáchání jednání uvedeného pod bodem I. v [REDAKCE] [REDAKCE] v průběhu pokračujícího vztahu s poškozenou R [REDAKCE] D [REDAKCE] nar. [REDAKCE] se v úmyslu domoci se osobního rozhovoru s poškozenou dostavil k domu, v němž poškozená bydlela, a poškozené přes aplikaci WhatsApp psal, ať jde okamžitě ven, přičemž poté, co mu odepsala, že ven nepůjde a ať jde pryč, tak poškozené napsal, aby ho přestala srát, jinak se ty dvě malý mrdky, který jsou u okna a hrajou si, čímž myslel neteře poškozené, rozletěj přes celý byt a že je zabije tím, že do okna hodí dělobuch, přičemž když mu poškozená nevyhověla, tak dělobuch hodil do průchodu domu, což poškozená uslyšela a ze strachu o neteře obžalovaného vpustila do domu, kde ji fyzicky napadl tak, že ji hodil o zeď, chytil pod krkem, dal jí facku, následně poškozenou vzal za vlasy s tím, že má jít k němu domů, což poškozená ze strachu učinila.

III. dne 18. 2. 2020 z blíže nezjištěného místa na sociální síti facebook z profilu G [REDACTED] D [REDACTED] přidal k příspěvku poškozené R [REDACTED] D [REDACTED] nar. [REDACTED] s fotografií zachycující poškozenou s velkým plyšovým medvědem, v úmyslu poškozenou zastrašit a vzbudit v ní obavy o život, zprávy s výhrušným obsahem, a to ve znění: „Uzivej dokud se da ano moje slovo je slovo zemřes ano“ a „Pockej“, přičemž poškozené následně přes aplikaci Facebook Messenger z profilu G [REDACTED] D [REDACTED] na její profil G [REDACTED] D [REDACTED] odeslal zprávu ve znění: „Umřeš brzy skoda takovy holky která chce Jen prcat s kazdym skoda tbe smrti mrdko!!!, a to přestože si byl vědom toho, že je poškozené [REDACTED] přičemž poškozená se v důsledku těchto zpráv obávala o život, proto se obrátila na Policii České republiky.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný M [REDACTED] S [REDACTED] a to prostřednictvím své obhájkyň. Ve svých odvolacích námitkách obžalovaný poukázal na to, že soud I. stupně chybně hodnotil provedené důkazy a v důsledku toho dospěl k chybným závěrům.
4. Pokud jde o výrok o vině pod bodem I upřednostnil soud výpověď poškozené a skutkový děj nebyl dostatečně prokázán. Obžalovaný ke všem skutkům i pod bodem II a III vypovídal, a pokud jde o skutek pod bodem I, měl v inkriminovaném čase s obžalovanou pohlavní styk, avšak nejedná se o zločin znásilnění tak, jak je uvedeno v rozsudku. Měl s ní pohlavní styk mnohokrát předtím i poté. Doznal se i k otázce močení při pohlavním styku, kdy uvedl, že se tohoto nedopustil úmyslně. Obžalovaný sám nepropaguje násilný sex, líbí se mu „když holka chce“. Trval na tom, že ze strany poškozené D [REDACTED] nezaznamenal žádný odpor. Dle něho se D [REDACTED] jednoznačně nevyjádřila, zda se jednalo pouze o jednorázový styk, a dále že jmenovaná neobjasnila, zda křičela, když u hlavního líčení říkala, že se bránila, kopala, řvala, ale nic nepomohlo. Obžalovaný má tedy za to, že v tomto bodě měl být obžaloby zproštěn na základě zásady in dubio pro reo.
5. Pokud jde o bod II napadeného rozsudku, žádného vydírání se nedopustil. Obžalovaný připustil, že skutečně dělbuch ve venkovních prostorách před obydlím poškozené odpálil. Chtěl na sebe pouze upozornit. Jestliže to bylo spojeno s nevhodnou zprávou, nelze tento postup označit za vydírání. Toto vyplývá toliko z výpovědi poškozené. Nesouhlasí s kvalifikací užitou soudem, kdy v daném případě použitý dělobuch, který vydává toliko akustický efekt, není zbraní.
6. Stejně se staví i k rozhodnutí pod bodem III napadeného rozsudku. V počátku nepopíral, že předmětné zprávy přes sociální síť Facebook skutečně poškozené odeslal, a to z profilu, který nebyl označen jeho skutečným jménem, neměl však důvod nikterak svojí identitu zakrývat. Obžalovaný se takto verbálně, jak se vyjadřoval, vyjadřoval běžně, dlouhodobě ve vztahu i k osobám, ke kterým měl pozitivní vztah a způsob jeho vyjadřování neměl dle jeho odvolání jednoznačně kopírovat to, co by chtěl udělat. I sama poškozená uvedla, že se takto vyjadřoval „furt“. Sama poškozená ho ve zprávách ve Facebookové komunikaci rovněž označovala různými zesměšňujícími výrazy. Obžalovaný má za to, že jeho postup nemohl vzbudit jakoukoliv obavu poškozené obžalované ve smyslu přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

Obžalovaný tedy v písemném vyhotovení odvolání navrhl, aby byl obžaloby zproštěn, v tomto smyslu se jednoznačně k trestu nevyjádřil. U veřejného zasedání poté s odkazem na písemné odůvodnění předmětného odvolání cestou svého obhájce zopakoval tyto základní skutečnosti, poukázal na nesouhlas s právní kvalifikací jednání a uvedl, že v případě, že by návrhu na zproštění obžaloby nebylo vyhověno, navrhuje zmírnění uloženého trestu.

7. Intervenující státní zástupkyně shledala odvolání obžalovaného nedůvodným, kdy soud I. stupně rozhodl správně a výpovědi poškozené jsou podporovány i dalšími důkazy, a to důkazy nepřímými, kdy rovněž trest považuje za přílehavý a navrhl, aby bylo odvolání zamítnuto.
8. Městský soud v Praze, jako soud odvolací, z podnětu odvolání podaného obžalovaným postupoval podle § 254 odst. 1 tr. řádu a přezkoumal zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, kdy k vadám, které nejsou odvoláním vytýkány odvolací soud přihlíží jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. K takovéto situaci však nedošlo.

Odvolací soud tedy po doplnění odvolání před odvolacím soudem v rámci veřejného zasedání má za to, že odvolání obžalovaného směřovalo jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu, což z jeho obsahu ve své podstatě vyplývá.

9. Městský soud v Praze má za to, že soud I. stupně postupoval řádně, opatřil dostupné důkazy podle § 2 odst. 5 tr. řádu a poté tyto podle § 2 odst. 6 tr. řádu vyhodnotil jak jednotlivě, tak v celku. V této souvislosti je třeba poukázat na to, že dokazování je doménou soudu I. stupně, a v daném konkrétním případě je třeba poukázat na tu skutečnost, že soud I. stupně se řádně zabýval v podstatě vztahem mezi obžalovaným a poškozenou, který od doby, kdy došlo incidentu právně kvalifikovanému jako znásilnění pod bodem I napadeného rozsudku, vztah mezi oběma osobami gradoval přes následné vydírání i nebezpečné vyhrožování, tak jak je přesně specifikováno v rozsudku.
10. Je naprosto zřejmé, že práva obžalovaného na obhajobu nebyla žádným způsobem porušena. Pokud jde o postup soudu I. stupně, tento nepochybně uvěřil výpovědi poškozené R [REDACTED] D [REDACTED] nar. [REDACTED] a nepominul ani tu skutečnost, že obžalovaný s touto poškozenou prvotně žil v partnerském vztahu bez ohledu na její věk, avšak následně po incidentu, ke kterému došlo v červenci 2018, se vztah začal mezi oběma vyhrcovat až v gradaci, na kterou poukazuje rozhodnutí soudu I. stupně.
11. K jednotlivým odvolacím námitkám obžalovaného, které kopírují jeho obhajobu, je třeba uvést, že nemohou obstát.
12. Pokud jde o zločin znásilnění pod bodem I, je sice pravdou, že poškozená skutečnosti týkající se této záležitosti sdělila orgánům činným v trestním řízení s určitým časovým odstupem, ale nelze nevidět výpověď svědka M [REDACTED] S [REDACTED] který připustil, že poškozená o tomto mluvila, sdělila mu to, ale on jí nevěřil. Nelze ani pominout násilné chování obžalovaného k poškozené, o kterém mluví a nelze takové chování, vulgární výrazy, facky a podobně považovat za normu v partnerském vztahu nota bene staršího obžalovaného k poškozené R [REDACTED] D [REDACTED] nar. [REDACTED] [REDACTED] byt' v době, kdy k takovémuto jednání mělo dojít, byla ještě v postavení dítěte, avšak žila se jmenovaným v partnerském vztahu.

Vulgární výrazy, použití hrubostí a násilností nemůže být normou pro soužití jakýchkoliv osob v rámci demokratického státu. Násilí spojené se vztahem poškozené a obžalovaného poté nepochybně mohlo vést k navrhování obav poškozené z jednání obžalovaného, které poté umocnil následnými projevy.

Ke skutku I, pokud jde o znásilnění v červenci 2018, ta skutečnost, že k předmětnému pohlavnímu styku došlo násilím, vedla k tomu, že poškozená se svěřila otci obžalovaného, následně orgánům činným v trestním řízení a gradaci vztahu zaznamenala i její kamarádka,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Marhoulová

svědkyně V [REDAKCE] B [REDAKCE] která věděla o tom, že jí obžalovaný působí násilí, a na druhé straně potvrdila tu skutečnost, že poškozená měla obžalovaného ráda, a proto do jisté míry toto násilí snášela.

Následně po incidentu znásilnění již byla poškozená v tomto vztahu ostražitější a následně, jak je zřejmé z vývoje pod bodem II a III, došlo k destrukci předmětného vztahu.

Soud I. stupně řádně rozebral situaci týkající se trestného činu znásilnění. Vycházel z výpovědi poškozené a z výpovědi obžalovaného, a z podpůrných důkazů, a to výpovědi otce obžalovaného. Soud I. stupně poškozené uvěřil. Byla k dané věci podrobně vyslechnuta, neshledal známky její nevěrohodnosti. Je třeba vzít v úvahu tu skutečnost, že ze znaleckého posudku vypracovaného k osobě obžalovaného z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný netrpí žádnou sexuální deviací, není závislý ani na alkoholu ani na omamných látkách, a jeho pobyt na svobodě není nebezpečný, hladina agresivity ani schopnost její kontroly není patologicky změněná. V době vyšetření nebyl již jmenovaný emočně zatížen tehdejším rozchodem, který ho v době skutků pod bodem II a III jednoznačně tížil.

Obžalovaný je intelektově podprůměrný, avšak je schopen vnímat a zapamatovat si a následně reprodukovat prožité události, netrpí žádnou duševní chorobou. Má plně zachovalý kontakt s objektivní realitou bez psychotických poruch, které by mohly být podkladem pro patologickou motivaci chování. Je nepochybné, že jeho osobnost je simplexní, strukturována anomálně s převládajícími rysy citové i sociální maladaptace. Emocionalita je u něho nezralá, málo diferencovaná, způsob jeho projevu, jak vyplývá i z jeho vyjadřování, neodpovídá požadavkům slušného chování.

13. Pokud jde o skutek uvedený pod bodem II, je nepochybné, že i v tomto případě došlo k naplnění subjektivních i objektivních znaků zločinu vydírání ve smyslu ustanovení § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Sám obžalovaný doznal, že předmětný dělobuch vhodil do vchodu u domu, tak jak je přesně specifikováno v rozsudku nalézacího soudu, kdy situaci, zda předtím jmenovanou nutil k tomu, aby vyšla z domu, a to za pomoci zbraně (předmětný dělobuch je nepochybně zbraní ve smyslu ustanovení § 118 tr. zákoníku), nelze pouze z toho, že by nebyly k dispozici zprávy, kterými ji nutil k určitému chování (aby vyšla z domu, aby s ním komunikovala a podobně) označit za nedostatečné zjištění skutkového stavu, neboť důsledek, a to vhození dělobuchu nikoli do okna, ale do průchodu domu, je zcela zřejmý a obžalovaný ho nepopřel. V tomto smyslu nepochybně jmenovanou pohrůzkou násilí a násilím nutil, aby něco konal a čin spáchal se zbraní.
14. Pokud jde o přečin nebezpečného vyhrožování ve smyslu ustanovení § 353 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, (III) je třeba říci, že soud I. stupně se i s touto tematikou jednoznačně vypořádal a odvolací námitky obžalovaného nemohou obstát. Ačkoliv obžalovaný uváděl, že zprávami nechtěl poškozenou nikterak vystrašit, jen v podstatě reagoval na to, jak poškozená posílala fotky s novým partnerem a podobně, připustil, že ji takovýmto způsobem nadával, neboť ho to dráždilo, tvrdil však, že to nemyslel vážně. Soud I. stupně vycházel z úvahy, že pokud se jeho jednání stupňovalo, používal i Facebookového profilu pod názvemv G [REDAKCE] D [REDAKCE] volal na telefonní číslo poškozené, psal ji na profil G [REDAKCE] P [REDAKCE] a podobně, jednoznačně vyvolal v poškozené strach, a to v souvislosti s předchozím napadáním, mlácením, urážkami, verbální vyjadřováním a podobně.

Městský soud v Praze nemá pochybnosti, že i v tomto smyslu soud I. stupně nepochybil, pokud jeho jednání popsané pod bodem III označil jako přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Marhoulová

odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Výrazy, které jmenovaný používal a které jsou zadokumentovány ve spise ani za situace, že lze vycházet z toho, že zřejmě nebyl zvyklý se vyjadřovat slušným způsobem, nemohou přesto obstát. V tomto smyslu je možno odkázat i na závěry soudu I. stupně, například pod bodem 45 odůvodnění rozsudku a zjištění, která byla znaleckým posudkem z oboru kybernetiky učiněna z telefonu obžalovaného.

15. Obžalovaný není primárním agresorem, avšak jeho způsob chování nesvědčí o naprosto běžném a slušném projevu vůči partnerce, byť došlo k určitému vyhocení po jednání, které je hodnoceno jako zločin znásilnění.
16. Městský soud v Praze má tedy za to, že odvolací námitky obžalovaného jako celek nemohou obstát, a pokud jde o vinu obžalovaného, odkazuje na závěry soudu I. stupně, který se vlastně již s následnými odvolacími námitkami obžalovaného vypořádal v rámci prověřování jeho obhajoby.
17. Pokud jde o trest, který byl uložen obžalovanému, nelze v žádné případě pominout, že se jedná o trest za dva zločiny a jeden přečin, tedy že se jedná o trest úhrnný. Nelze také pominout zločin znásilnění s odkazem na ustanovení § 185 odst. 2 tr. zákoníku, kdy dolní hranice zde činí trest odnětí svobody v trvání 2 let.

Soud I. stupně tedy vzhledem k četnosti trestných činů stanovil dolní hranici tohoto trestu v trvání 3 let a podmíněně odložil výkon tohoto trestu na maximální dobu v trvání 5 let, a to i s tím, že uložil jmenovanému dohled a poté podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. d), e), f) tr. zákoníku stanovil přiměřené omezení a povinnosti, tak jak je přesně stanoveno v napadeném rozsudku.

Takováto opatření povedou obžalovaného k tomu, aby po dobu zkušební doby žil řádným životem a zdržel se jakýchkoliv nepřiměřených zásahů vůči poškozené, ale i všem osobám obecně, neboť i z jeho rejstříku přestupků vyplývá, že i v tomto smyslu je zde tendence k násilnému chování, výhrůžkám vůči ženám naprosto běžná (poškozená K. [redacted] P. [redacted] nar. [redacted]).

18. Za této situace se trest vůči obžalovanému jeví především trestem výchovným. Ze všech těchto důvodů tedy bylo rozhodnuto tak, jak shora uvedeno, a odvolání obžalovaného bylo jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost toho výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu

V Praze dne 30. června 2021

JUDr. Hana Hubáčková, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Marhoulová